

Hoe kijk jij?

Genesis 13

Dit stuk gaat over Abraham en Lot. De kudde groeit en het begint allemaal wat moeilijk te worden waardoor het hen beter lijkt om uit elkaar te gaan. En Abraham is heel loyaal naar Lot toe en zegt: Kies maar. Kies maar welke kant je op wil.

En dan lezen we in vers 10: En Lot sloeg de ogen op en zag dat heel de Jordaanvlakte rijk aan water was;

Vers 11: Daarom koos Lot voor zichzelf heel de Jordaanvlakte. Hij koos dus met natuurlijke ogen.

Lot kijkt met zijn natuurlijk ogen en ziet daar al die graslanden en denkt, hé, dat is voor mij. Maar zonder geestelijk te kijken

Want in dat stuk lag Gomorra en Sodom, wat een valstrik zou zijn voor hem.

Vers 13 zegt: De mannen van Sodom waren echter slecht en grote zondaars tegenover de Heere. Dus hij stapte een land in waar goddeloosheid is.

Ook wij maken heel vaak keuzes vanuit ons natuurlijk kijken en denken. We maken keuzes vanuit wat we zien met onze twee ogen. Vanuit het natuurlijke.

Abraham had ook gekeken. Die had ook gezien dat de Jordaan groen was en dat er water was. Hij wist ook dat zijn kudde gras nodig had. Maar hij stond daar en was loyaal naar zijn neef toe en gaf hem zijn keuze.

En dan komt de Heere in vers 14 nadat Lot zich van hem afgescheiden had en zei: Sla toch uw ogen op en kijk vanaf de plaats waar u bent, naar het noorden, het zuiden, het oosten en het westen. Want al het land dat u ziet, zal ik voor eeuwig aan u en uw nageslacht geven.

Hier moet Abraham leren kijken in een dimensie van geloof. Sla toch je ogen op zei de Heere. En hoe zit het nu met uw kijken? God wil dat ook wij leren telkens onze ogen op te slaan en leren kijken in de dimensie van geloof.

Sla toch uw ogen op en kijk vanaf de plaats waar u bent, naar het noorden, het zuiden, het oosten en het westen. Want al het land dat u ziet, zal ik voor

eeuwig aan u en uw nageslacht geven.

Ik ben er van overtuigd, Abraham heeft toen zijn ogen opgeslagen en keek over de eeuwen heen. Waarom? Omdat God iets vrij zette.

En dat kijken in God over de tijd heen misschien wel over de grenzen van je eigen leven heen is niet simpel. Hoe zit het met ons, wat zien wij?

Kijk naar Genesis 15, daar gaat God nog een stap verder met Abraham. Abraham had net een ontmoeting gehad met Melchizedek. Hij heeft een keuze gemaakt nadat de koning van Sodom hem geld had aangeboden. Maar Abraham kiest voor het juiste deel. Hij kiest voor brood en wijn dat hem aangeboden wordt door de Melchizedek, de koning van Salem.

Abraham gaat niet in op wat de wereld te bieden heeft maar reageert op de dimensie van Jezus. Het typebeeld van de komst van Jezus dat je kan terugvinden in het teken van brood en wijn van Melchizedek.

En God zegt in hoofdstuk 15: Wees niet bang, ik ben je schild, je loon zal zeer groot zijn.

Maar dan ineens kijkt Abraham naar zijn omstandigheden en zegt: Heere, wat zult U mij gaan geven, aangezien ik kinderloos heenga. Plots kijkt hij nu in de natuurlijke dimensie, ziet zijn kinderloosheid, zijn onmogelijkheden zoals het ook zo vaak bij ons gaat. Heel vaak kijken wij in de dimensie van het natuurlijke en wat er niet is. En Abraham zit daar in zijn tent en denkt, wat moet ik hier nu met al die rijkdom. Ik zal het maar aan Eliëzer geven. Zijn trouwe knecht uit Damascus. Eliëzer, de helper. Die als beeld staat voor de Heilige Geest trouwens.

Maar God gaf een antwoordt in vers 4: Deze man zal uw erfgenaam niet zijn, maar iemand die uit uw eigen lichaam voortkomt, die zal uw erfgenaam zijn.

Abraham werd naar buiten geleid en toen sprak God: Kijk naar de hemel en tel de sterren. Zo talrijk zal uw nageslacht zijn.

In de nacht, in de duisternis, kijkt Abraham eerst naar zijn natuurlijke omstandigheden. Maar God spreekt hem aan. Hij haalt Abraham uit de tent en zegt, kijk naar de hemel. Kijk naar de sterren. En opnieuw kijkt Abraham naar de dimensie van de eeuwen die na hem komen. En hij geloofde in de woorden

van de Heere. Daar zien we het wonder. Het wonder gebeurde niet toen hij gemeenschap had met Sara. Nee, het wonder gebeurt hier. Want hij keek in de dimensie van Gods mogelijkheden.

Johannes 8:56

Daar zegt Jezus: Uw vader Abraham heeft er zich op verheugd mijn dag te zien, en hij heeft die gezien en zich verblijdt.

Hoe krachtig is dit? Abraham was een profeet. Abraham had geleerd te kijken in God over de eeuwen heen. Hij heeft mij gezien zei Jezus.

Hebreeën 11:8-10

Door het geloof is Abraham, toen hij geroepen werd, gehoorzaam geweest om weg te gaan naar de plaats die hij tot een erfdeel ontvangen zou. En hij is weggegaan zonder te weten waar hij komen zou. Door het geloof is hij een inwoner geweest in het land van de belofte als in een vreemd land en hij heeft in tenten gewoond, met Izak en Jakob, die mede erfgenamen waren van dezelfde belofte. Want hij verwachtte de stad die fundamenten heeft, waarvan God de Ontwerper en Bouwer is.

En hoe kwam het dat hij deze stad verwachtte? Omdat hij hem gezien had. Zoals hij Jezus gezien had, had hij ook de stad gezien. En die verwachtte hij.

Vers 13: Deze allen zijn in het geloof gestorven. Zij hebben de vervulling van de beloften niet verkregen, maar hebben die vanuit de verte gezien en geloofd en begroet.

Dat is mooi he. Ze hebben gezien, geloofd en begroet. Je kan dingen zien en begroeten. Je kan zeggen, hé, dit gaat komen. Ik ga het nu al verwelkomen. Er zit geloof in mijn hart en ik mag het verwachten van God dat zijn belofte uitkomt. En daardoor ontkiemt het zelfs door de generaties heen. Zelfs als we er niet meer zijn. De dimensie van God gaat gewoon door.

Blijf kijken in de belofte. Blijf kijken in jouw belofte. Kijk niet met je natuurlijke ogen. Maar blijf kijken in de erfenis.

Weet je dat we allemaal een geestelijke erfenis hebben? Er is voor ons allemaal een erfdeel waarvan God wil dat we er in wandelen, dat we er in wonen, dat

we er vrucht dragen. Succesvol zijn. God wil niet dat we gewoon een stoel vullen in de kerk maar dat we wandelen in Zijn wil en vooral dat we elkaar daar ook in steunen en aanmoedigen. We hebben allemaal een specifieke roeping.

Jozua 18. Daar gaat het over de verdeling van het erfdeel. En je ziet dat Jozua wat geïrriteerd is. Hij begrijpt iets niet. Ken jij dat gevoel? Dat mensen soms niet pakken wat God hen gegeven heeft.

In vers drie zien we dan staan: Hoelang zal je nog traag blijven? Hoe lang zal je traag blijven om het land in bezit te nemen dat God u gegeven heeft?

Alles is overwonnen en toch blijven jullie zo traag en bewonen jullie het erfdeel niet. Dat is de irritatie van Jozua op dat moment.

Geef voor uzelf drie mannen per stam zegt hij vervolgens zodat ik u er op uit stuur en zij zich gereedmaken, het land doortrekken en het beschrijven met het oog op ieders erfelijk bezit. En kom vervolgens tot mij terug.

Ze moesten het beschrijven, alle steden die ze tegen kwamen. Als je iets moet beschrijven moet je je ogen gebruiken. Dus Jozua kende het geheim. Om deel te maken van je erfdeel moet je je ogen openen. En door te eisen dat ze het moesten beschrijven moesten ze wel naar buiten gaan. Soms is dat ook goed in ons eigen leven. Maak eens een beschrijving van je eigen erfdeel. Breng nu eens in kaart, naar waar je onderweg bent. Wat verwacht je van God. Wat geloof je nu van God. Hoe ziet je leven er uit binnen een jaar, binnen enkele jaren? Hoe ziet de kerk er uit over een jaar? Over enkele jaren?

En soms kan het dan toch gebeuren dat we naar onze natuurlijke omstandigheden beginnen te kijken en beginnen te twifelen wat ons erfdeel nu weer was. Maar je kan pushen. Je kan pushen in de geest om toch in dat erfdeel te blijven wandelen of er terug in te wandelen.

Ezechiël 37 gaat over het dal van de doodsbeenderen.

Er lagen er zeel veel op de grond van de vallei, en zie ze waren zeer dor.

Ook hier kijkt hij naar de beenderen met natuurlijke ogen. Dode beenderen die dor zijn en waar niets met te doen is. Misschien zit ook jij in zo een situatie dat het dor en droog is in je leven.

Vers 5: Zo zegt de Heere: Zie ik ga geest in uw brengen en u zult tot leven komen.

Dus ook Ezechiël moest in de dimensie leren kijken van God. Er kwam weer leven in de beenderen.

En uiteindelijk ziet Ezechiël van uit onmogelijke natuurlijke iets veranderen. Onder de dimensie van God verandert er iets en komt er leven. Er ontstaat zelfs een heel leger.

Hoe kijken wij, hoe kijk jij? Soms kijken we naar elkaar zoals we zijn. Maar als we gaan kijken hoe die ander geroepen is in God dan is alles anders. Kijk niet naar de kerk naar hoe die nu is maar kijk hoe ze geroepen en bedoeld is in God. Dat is een andere dimensie. Veel gelovigen kijken naar wat er niet is of naar hoe het nu is. Maar sla dan je ogen op en kijk in de dimensie van God. God heeft ook een doel met jou leven. Je erfdeel. Daar moet je in kijken, kijk in Gods dimensie.. Als je daar je geest met voed en vult ben je constant in touch met de hemel en dan kan je het pad afwandelen zoals ook Abraham wandelde in zijn land. En op een gegeven moment eindigen die wandelingen hier op aarde maar de generaties erna wandelen door. En de geestelijke bevruchting van Abraham zat in Isaak. Ook onze geestelijke bevruchting moet in de generatie ingeplant worden door ze te helpen zien.

Hoe kijk jij? Misschien mogen we wel aan de Heilige geest vragen om ons hierin te helpen. Dat we in Zijn dimensie mogen kijken, ook naar elkaar toe. Dat we in zijn dimensie mogen kijken naar onze gemeente. Dat we mogen blijven groeien in de roeping die God ons gegeven heeft. Als we kijken hoe we allemaal geroepen zijn in God zouden we enthousiast moeten worden voor elkaar. En zouden we elkaar moeten steunen en de weg vrij maken voor die ander in plaats van soms Gods plan in de weg te staan voor die ander. Dit gewoon omdat we soms liever in het natuurlijke blijven zien.

Er is 1 iemand dit graag wil dat wij blijven kijken in het natuurlijke. Maar God wil ons uitdagen om telkens opnieuw weer te gaan kijken in zijn dimensie. En dan gaan we ook echt dingen zien veranderen. Daar ben ik van overtuigd. Amen.